

ΚΥΘΗΡΙΟΙ. μὴν ἀπατάσθε. Συγκοινωνίαν οὐδέποτε ὁ ἀποκτάτετε ἐὰν δὲν κάμετε λιμάνι.

ΚΥΘΗΡΙΟΙ. Μὴ λησμονεῖτε ὅσα ὑποθέρετε ταπεινότητες, καὶ δόσατε τὸν ἠδολὸν σας γιὰ τὸ λιμάνι.

ΦΩΝΗ ΤΩΝ

ΤΟ ΛΙΜΑΝΙ! Αὐτὸ ἄς εἶνε ἡ μοναδικὴ ἀκτίς παντός Κυθηρίου ἀγαπῶντος τὸν τόπον εἰς τὸν ὅποιον ἐγεννήθη καὶ ἐμεγάλωσε.

ΚΥΘΗΡΟΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΑΪΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΕΤΟΣ Α'. — ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'. ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ ΜΙΑΟΥΛΗ 42 : ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΚΥΡΙΑΚΗ 15 ΜΑΡΤΙΟΥ 1925 — ΑΡΙΘ 6

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΤΩΝ ΑΠΕΡΓΙΩΝ

Τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος θὰ ἡδύνατο ἀρίστα νὰ ὀνομασθῇ τὸ Κράτος τῶν ἀπεργιῶν. Διότι οὐδαμοῦ ἴσως τοῦ ἄλλου κόσμου τὸ δικαίωμα τῆς ἀπεργίας ὑπὸ τῶν ὁργανωμένων μισθωτῶν τάξεων ἡσυχία τὴν εὐρώως κατὰ τὰ τελευταῖα ἐτῆ ὅσον ἐν Ἑλλάδι. Ἐκεῖτοι δὲ εἶνε ἀληθῆς ὅτι ἐνίοτε αἱ ἀπεργασίαι τάξεις ἐχρυσὶ μετὰ τὸ μέρος των τῆ θέσεως, εἶνε ἐν τούτοις ἐξ ἑσῶ ἀληθῆς ὅτι αἱ ἀπεργίαι των δὲν ἀποβλέπουσι πλὴν εἰς τὴν ἐκπαινοποίησιν των εὐλόγων καὶ δικαίων ἀξιώσεων των, ἀλλὰ εἰς τὴν κατάρρεξιν καὶ τὴν συντριβὴν τοῦ Κράτους καὶ ἐπομένως εἰς τὸν κλονισμὸν καὶ τὴν ἀνατροπὴν τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου.

Διὰ τοῦτο ὁρθότατα ἐπράξεν ἡ Κυβέρνησις ἀρνηθεῖσα νὰ ὑποκύβῃ εἰς τὴν ἀπειλὴν τῶν ἀπεργιῶν. Ἡ κοινὴ γνώμη ἦτις παραβλάσκει τὴν ἀγῶνα αὐτῆς ὑπὲρ τῆς γαλήνης καὶ τῆς περισυλλογῆς, εἶνε ἐτοιμία νὰ ἐπιδοκιμάσῃ καὶ τὴν ἀσπληρότητα των μέτρων εἰς τὴν παροῦσαν περίστασιν. Ἐκείνους εἶνε πλὴν νὰ τελεωθῇ ἡ ἱστορία αὐτῆς τῶν συχνῶν ἀπεργιῶν αἱ ὁποῖαι παραλύου τὴν οικονομικὴν ζωὴν τῆς χώρας, καὶ προκαλοῦν διαρκεῖς ἀνησυχίας εἰς τὴν λαόν. Ἡ περίοδος ἀλλως τε τὴν ὁποῖαν διανύομεν εἶνε περίοδος κατ' ἐξοχὴν κρίσιμος. Ἀλλοίμονον δὲ ἐὰν δὲν θὰ ἡδυνάμεθα νὰ τὴν ἀντιμετωπίσωμεν μετ' ἐσωτερικῆς τάξεως καὶ ἡσυχίας.

Ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ συμπεριφορὰ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἀπέναντι τοῦ Κράτους καὶ ἄλλο παρὰ συμπαθὲς εἶνε παρὰ τὸ λαφ. Ὁφείλουν καὶ οὗτοι νὰ κατανοήσωσι ὅτι ἐὰν ἡ κοινὴ γνώμη ἀπέβλεπε μετὰ συμπαθείας πάντοτε εἰς τὴν τελειώσιν τῆς οικονομικῆς των καταστάσεως, σημεῖον δὲν εἶνε δυνατόν ν' ἀνεχθῇ αὐτοὺς τιμωμένους ὑπεράνω τοῦ Κράτους. Ἀρκοῦν αἱ βαρεῖαι φορολογίαι αἱ τεθεσθαι πρὸς χάριν των. Ἀρκοῦν αἱ ἄλλαι στενοχωρίαι τῆς ζωῆς, ἀρκοῦν αἱ μυρία ἄλλαι ταλαιπωρίαι τὰς ὁποίας ὁ λαὸς

ὑφίσταται μετὰ παραδειγματικῆς ὑπομονῆς, καὶ διὰ τὰς ὁποίας μέγα μέρος τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων εἶνε ἀτυχῶς ὑπερβυτον.

Ἀλλοίμονον δὲ ἐὰν καὶ οἱ δημοῖοι ὑπαλλήλοι οὕτως δὲν εἶνε ἄλλο παρὰ τὰ νεύρα τοῦ Κράτους, ἀφεθῶν νὰ παραλύσω τὸν Κρατικὸν ὁργανισμὸν κινούμενοι ἐξ ὧ των πρὸς αὐτὴν καθήκοντων των, καὶ των ὑποχρεώσεων των ἀπέναντι τοῦ συντηροῦντος αὐτοὺς λαοῦ. Θὰ ἦτο δὲ καὶ τὸ μεγαλύτερον αὐτόχρημα ἐγκλημα κατὰ τοῦ μέλλοντος τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐπὶ αἰετῆς πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους, καὶ ἰδιαίτερος πρὸς ἐκείνους, οἵτινες παραγνορίζοντες τὴν περίοδον των δυσχερεῖων τὴν ὁποῖαν ὡς ἔθνος καὶ ὡς Φυλὴ διανύομεν, θὰ ἐπεδίωκον νὰ παρασχύν πράγματα εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Χώρας.

Ὁφείλομεν τελευτικῶς ἀπὸ Κράτος ἀπεργιῶν νὰ καταστώμεν Κράτος προόδου καὶ εὐημερίας. Καὶ θὰ θυνηθῶμεν εὐχερῶς νὰ τὸ ἐπιτύχωμεν, ἐὰν παιδαρχήσωμεν πάντας εἰς τὴν φωνὴν τοῦ καθήκοντος, καὶ ἐὰν ἀντιληφθῶμεν ὅτι ὁ ἀγὼν ἐν Ἑλλάδι τῶν τάξεων δὲν δύναται νὰ ἐννοηθῇ ὡς καταδυνάστευσις τῆς μιᾶς τάξεως ὑπὸ τῆς ἄλλης. Ὁ ἀγὼν των τάξεων προὐδὸν λαὸν ξένων δὲν δύναται νὰ τελεσφορήσῃ ἐν Ἑλλάδι ἐνθα βουλεύει τοῦ αὐτοῦ δὲν ὑφίσταται, καὶ ὅπου αἱ ἀτομικαὶ ἐλευθερίαι ἔτυχον πάντοτε τοῦ μεγαλύτερου σεβασμοῦ ἐκ μέρους των κυβερνήτων.

Ἐὰν δὲ ξενικαὶ προπαγάνδαι κινουμέναι τυχὸν ἐν τῇ τῶν ὁρίων τῆς Χώρας μας πιστεύουν ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἀπώλεσε τὸν ἐθνισμὸν του καὶ τὴν φιλοπατρίαν του, καὶ ὅτι εἶνε ἐτοιμος νὰ παραδοθῇ εἰς τὰς ἀγκάλας τῶν Ἑβραίων τῆς Μόσχας διὰ νὰ εὐτυχῇ, θὰ διδασχθῶν τὰς ταῖς ἀμεταμέλητοι, ὅτι παρὰ τὴν ἱλιαν δὲν ὑπάρχει πρόσφορον ἔδαφος πρὸς καλλιέργειαν φυτοῦ τὸ ὅποιον ἐβληθητῆρας καὶ ἐσώρευσε εἰς ἐρείπια μέλαν ἄλλοτε ἀνθοῦσαν εὐρωπαϊκὴν κοινωνίαν.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΔΗΛΑΒΕΡΗΣ
Ὁ ἀλτρονιδὴς καὶ φιλόδηρος δημοκρίτης τοῦ ὅποιου αἱ ὑπὲρ τὸ ἐκατομύριον δραχμὰ διὰ τὰς διαφόρους ἀνάγκας τῆς Νήσου μας προδεδόκαν αὐτῷ ἐκείως τὸν τίτλον τοῦ μεγάλου εὐεργέτου τῶν Κυθέρων.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΚΥΘΗΡΑΪΚΗΣ ΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ ΠΕΡΑΙΟΣ — ΑΘΗΝΩΝ Κ. ΔΙΟΝ. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΥ

Δοθέντος ὅτι ἡ ἑρμηνεία μας ἐπὶ τῶν γενικῆς σημασίας ζητημάτων τοῦ τόπου μας θὰ ἐπερε νὰ εἶνε πλήρης, παρακαλοῦμεν τὸν συμπολίτην δικηγόρον κ. Διον. Πετρόχειλον, ὅστις ὡς γνωστὸν ἐκπροσωπεῖ τὴν Κυθηραϊκὴν Δελφοτῆτα Περαιῶς — Ἀθηναίων ὡς τακτικὸς αὐτῆς Πρόεδρος, ὅπως ἐκφέρει τὴν γνώμην του ἐπὶ τούτων.

Ὁ κ. Πετρόχειλος εἶχε τὴν καλωσύνην ὅπως εὐχαρίστας εἰς τὴν παράκλησιν μας διανυπώσῃ τὰ ἐξῆς ἀκόλουθα :

Ἀπὸ μακροῦ ἀσχοληθεὶς ὅλοις ἐνδιόστως εἰς τὴν μελέτην των συμφερόντων τῆς ἰδιαίτερας ἡμῶν πατρίδος, μετὰ ἰδιαίτερος ὅλης χαρᾶς παρακολουθῶ τὴν ἐρευναν, ἣν ἡ ἐφημερίς ἡμῶν ποιεῖται ἐπ' αὐτῶν, καὶ των μέσων τῆς θεραπείας των. Ὁφείλω δὲ νὰ τονίσω ὅτι ἀπάντων τῶν ἐνδιαφερόντων τὴν πατρίδα μας ζητημάτων ἐπὶ ἐλπίδι μετὰ μερίστου ἐνδιαφέροντος καὶ ἡ Κυθηραϊκὴ Ἀδελφότης Περαιῶς — Ἀθηναίων, συμβαλλοῦσα ἐν πολλοῖς εἰς τὴν ἐπιτυχσοῦσαν ἐκβασιν αὐτῶν, ὡς εἶναι τοῖς πᾶσι γνωστὸν, μὴ ἀρκεσθεῖσα εἰς χοροεσπερίδας καὶ ἐκδρομὰς μόνον, ὡς ἐγράψατε κάποτε διὰ τὰ Κυθηραϊκὰ Σωματεῖα. Ἀεῖποτε εἶχον τὴν γνώμην ὅτι ἡ ἀντικειμενικὴ ἔξεσις των ζητημάτων τοῦ τόπου μας ὑπὸ Κυθηραϊκοῦ δημοσιογραφικοῦ ὁργάνου, τελείως ἀνεπηρέαστου, θὰ ἦτο λίαν συντελεστικὴ διὰ τὴν ἐπιτυχὴ λύσιν τούτων ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι δὲν θὰ ἀρκεσθῶμεν εἰς τὴν ἑρμηνείαν αὐτῶν συζητήσιν, ἀλλὰ θὰ ἐκιδιώσωμεν καὶ τὴν πραγματοποίησιν τούτων. Διὰ τὴν εὐτυχὴ δὲ πάντων τούτων ἐκβασιν ὀφείλω νὰ τονίσω ὅτι δέον νὰ παύσῃ πᾶσα διάκρισις μετὰ τῶν Κυθέρων καὶ νὰ θεωρηθῶμεν ἅπαντες τέκνα μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς πατρίδος ἐπὶ τὴν εὐημερίαν καὶ πρόοδον τῆς ὁποίας ὡς συνόλου, δέον νὰ στρέφωται ἡ προσοχὴ μας, καὶ νὰ σιγήσωσι διὰ παντός αἱ ἀντιγεί, ἐπιτραπῆται μοι, διακρίσεις, αἱ ὀφειλόμεναι εἰς πολιτικὰς ἀντιθέσεις ἢ τοπικιστικὰς διακρίσεις, αἵτινες εἶνε ὀπισθοδρομικαὶ ἀντιλήψεις, ἀνάξια τοῦ πολιτισμένου καὶ εὐφυοῦς Κυθηρίου, παραβάλλουσαι ὅμως σπουδαίον πρόσκομον εἰς τὴν πρόοδον καὶ εὐημερίαν τοῦ τόπου μας.

Συναναστράφην ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν μετὰ τὴν Κυθηραϊκὴν στοίχησιν καὶ ἐπειδὴ διέκρινα, παρὰ τὴν πάλαιότεραν ἰδίαν ἐποχὴν, τὰς ἐσφαλμένας ταύτας ἀντιλήψεις προσεπάθησα νὰ τὰς ἐξαλείψω καὶ τὰς ἐξουδετερώσω ἐν τῷ μέτρῳ των δυναμένων μου καὶ ὡς ἄτομον καὶ ὡς Γραμματεὺς καὶ ὡς Πρόεδρος τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος. Ἡ ἐξάλειψις των ἀντιλήψεων τούτων καὶ ὁ συντονισμὸς των ἐνεργειῶν ἀπάντων των Κυθέρων πρὸς ἐνιαίαν κατεύθυνσιν θέλει ἀποβῇ σπουδαῖος συντελεστὴς τῆς προόδου καὶ εὐημερίας τῆς νήσου μας.

Ἡ πατρίς μας ἡτύχησε νὰ ἀποκτήσῃ τέκνα, ἅπαντα ὀπουδήποτε ἐγκατασταθέντα οὐ μόνον ἡθικοὺς ἀλλὰ καὶ πάλαιότερον τὸ πρῶτον κυριολεκτικῶς τῆς ἐργατικότητος καὶ προόδου εἰς ἀπάσας τὰς τάξεις καὶ ἐπαγγέλματα. Εἶναι ἄξιον ἰδιαίτερας παρατήρησεως καὶ τιμῆς διὰ τοὺς Κυθέρους ὅτι εἰς τὰ μετὰ τὴν κέντρα, ὡς ἐν Ἀθῆναις καὶ Περαιᾷ εἰς ἀπάσας σχεδὸν τὰς μεγάλας ἐπιχειρήσεις. Ἐμπόριον, Βιομηχανίαν, Ἐπιστήμης καὶ Τέχνης, οὐ μόνον ἔχουσιν θέσιν κατέχουν οὗτοι, ἀλλὰ ἐξέρχονται οἱ σπουδαιότεροι τοῦτων συντελεσταί, γενόμενοι καὶ παραδείγματα μιμήσεως των λοιπῶν ἐπαγγελματικῶν καὶ κοινωνικῶν τάξεων. Μετὰ τούτων ὅθεν ἄριστον ὄλκον ἔχει τὴν γνώμην ὅτι τὰ πάντα διυλμένα καὶ ἐπὶ τῶν νήσων μας τοσούτω μάλλον, καθίσουν συμπόλιται μιας πάντοτε διεκρίθησαν καὶ διὰ τὸ πρὸς τὴν γενέσθαι φίλτρον, καὶ οἱ τῶσον καλὸς ἀποκατεστημένοι συμπόλιται μας ἐν Ἀθῆναις καὶ Περαιᾷ δὲν θὰ ἐφεύδοντο καὶ θυσιῶν ἀκόμη προκειμένου, οὐ μόνον νὰ ἐξυπηρετήσωσι ἐλαιοκατακτικὰς ἀνάγκας τεύτης ἀλλὰ καὶ νὰ ἐξαφαιλῶσι τὴν εὐημερίαν

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΑ ΦΥΛΛΑ

Φίλε ΛΥΚΟΦΩΝ

Σ' εὐχαριστῶ γιὰ τὸ γράμμα σου. Μοῦ ἔληξεν νὰ σοῦ εἰπῶ τί εἴμαστε πρῶτα — πρῶτα ἡμεῖς οἱ γυναῖκες.

Ἄλλ' αὐτὸ ποῦ τὸ εἶπα εἰς τὸ προηγούμενον γράμμα σου. Ἐδῶ δὲ μιὰ γιὰ πάντα σοῦ προσθέτω :

Ἡ Γυναῖκα εἶναι τὸ ὁραϊότερον καὶ πολυτιμώτερον στοιχεῖον τοῦ βίου καὶ ὁ Θεὸς ἀπὸ τὴν ἀδαμαντοθήκην του γιὰ νὰ στολίσῃ — δυστυχῶς! — τὴν εὐτυχίαν τῆς δικῆς σας!

Φαίνεται ὅτι ἡ μὴν σου εὐχαρίστησις εἶναι νὰ κἀνῃς τὸν κουτὸ καὶ νὰ περνῇς γιὰ... ἔξυπνος!

Ξέρεις καλὰ βλέπω τὸν Mirabeau ποῦ ἔλεγεν ὅτι, τὸ ἐλαττωρὸν τῆς ἀπολαύσεως παντὸς ἀνθρώπου εἶναι ὁ Πόθος, καὶ ὅτι ὁ κανὼν γιὰ νὰ διαρκῶν αἱ ἀπολαύσεις εἶναι νὰ μὴν ἐξαντλεῖται διὰ μιᾶς ὁ Πόθος αὐτός.

Γι' αὐτὸ καὶ σὺ πῶθεῖς διαρκῶς νὰ μὴ περᾶς καὶ ν' ἀπολαμβάνῃς ἀπὸ τὴν περιρροϊτικῇ θέσιν εἰς τὴν ὁποίαν σεῖς οἱ ἄνδρες ἐθέσατε τὸ γυναικεῖο φύλον μου!

Τὶ ἔχει νὰ εἰπῇ ὅτι δὲν εἶσαι μὲν μισογύνῃς, ἀλλ' ἀγαπᾷς τὴν Γυναῖκα; Ὁραῖο, μὰ τὴν ἀλήθειαν, αὐτὸ!

Πῶς θέλεις, καὶ ἀπὸ ποῖαν ἰδιότητα ἐπιθυμεῖς νὰ γνωρίσῃς τὴν Γυναῖκα; Διὰ βας τὸν Massias νὰ μᾶθῃς.

Εἰς τὰς ἐξ αὐτῆς λέξεις, λέγει, Ἐρωμένη, Κόρη, Ἀδελφὴ, Σὺζυγος, Μητέρα,

Μάμην, εἰσίσκεται πᾶν ὅτι γλυκύτερον, ἐκστατικώτερον ἱερώτερον — ἀγνόητο, ἀνεκφραστότερον ἐγκλείει ἡ ἀνθρωπίνη καρδιά.

Ἐλεγε δὲ ὁ λοιπὸν ὁ Bernardin de Saint Pierre ὅταν ἔγραφε ὅτι :

— Οἱ ἄνδρες δὲν γνωρίζουν τίς γυναῖκες ὑπὸ ἄλλο ὄνομα παρὰ ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Ὁραίου Φύλου. Ἄν εἶναι ὅμως ὁραῖο ὅλο γιὰ τὸν κῆλον ποῦ δὲν ἔχουν παρὰ μόνον μάτια, εἶναι ἐν τούτοις γι' ἄλλους ποῦ ἔχουν καρδιά, τὸ φύλον ποῦ γεννᾷ, καὶ τὸ φύλον ποῦ τὸν τρέφει καὶ τὸν γαλακτίζει καὶ τὸν ἐπιμελεῖται εἰς τὴν βρεφικὴν ἡλικίαν του. Εἶναι τὸ Ἐρωτικὸν Φύλον ποῦ ποτὲ δὲν χύνει τὸ αἷμα των ὁμοίων του. Τὸ Φύλον ποῦ παρηγορεῖ καὶ φροντίζει τὸν τῶν ἀδωστών, καὶ τὸ Φύλον ποῦ τοὺς ἐγγίζει χωρὶς νὰ τοὺς πληγῶνῃ ποτὲ!

Καὶ βέβαια! Πάντοτε τὸ Φύλον τὸ Ὁραῖο. Ἡ ὁραϊότης μας μόνον σὰς συγκινεῖ ὅταν μᾶς θέλετε γιὰ ἐρωμένης σας! Ἡ ὁραϊότης μας εἶναι ἐκείνη ποῦ σὰς ἐλκύει γιὰ συζύγους!

Κι' ἔπειτα ἂν πάρτε μιὰ ὁραῖα Γυναῖκα, ὅπως θαναμάστα λέγει ὁ Fenillet, θὰ σὰς φαίνεται καλὴ ἕνα χρόνον καὶ ὀλίγον. Ἀπὸ τὸν τρίτον ὅμως χρόνον θ' ἀρχίσαι νὰ μὴ ἐνδιαφέρεσθε πλεον οὔτε γιὰ τὸ κομψὸν τῆς ἀνάστης, οὔτε γιὰ τὰ ὁραῖα τῆς πόδια, οὔτε γιὰ τὰ λατρευτὰ τῆς χέρας, τὰ ὁποῖα ἐν τούτοις τόσας φεγγαρόλουστες βραδιὰς ἐσχολιάσατε καὶ ἐθανάτασατε! Ἄν

θ' ἀγαπᾶτε πλεον καὶ τί εἰς τὴν Γυναῖκα αὐτὴν θὰ εἶναι μόνον ἡ σύζυγος καὶ ὄχι ἡ ὁραῖα Γυναῖκα σας! Ἡ ὁραῖα Γυναῖκα δὲν θὰ σὰς εἶναι ἄλλο παρὰ μιὰ ὀχλοῖα πολυτέλεια, ἕνα πρᾶγμα γιὰ ν' ἀνησυχῇ, ἕνα κουρέλι ἐπικίνδυνον, τὸ ὁποῖον θὰ ἔχη τὴν καλὴν του μεριά πρὸς τὸ μέρος τοῦ δόλου, τὴν δὲ ἀνάποδον πρὸς τὸ μέρος σας. Δὲν θὰ σὰς εἶναι πλεον παρὰ ἕνα ἀλεξίκακον γιὰ νὰ σὺν τῶν κεραυνῶν!

Ἡλιε, φίλε μου, ν' ἀκούσω ἀπὸ σένα λόγια συμπαθείας καὶ ἐκτιμήσεως γιὰ τὸ φύλον μου. Φαίνεται — γιὰ νὰ μὴ τὸ κῆμος — ὅτι στερεῖσαι — καὶ με συγχωρεῖς — τῆς ἐπισημοῦς ἐκείνης περὶ γυναικὸς ἀντιλήψεως τὴν ὁποῖαν ἔχουν μόνον οἱ ἄνθρωποι ποῦ ἡγάγησαν, οἱ ἄνθρωποι ποῦ ἔχουν καρδίαν, οἱ ἄνθρωποι ποῦ ἡσθάνθησαν κλεισμένη ὅλη τὴν ἀνθρωπότητα μέσα στὴν γυναικείαν μας ψυχὴν. Λυποῦμαι ἂν σοῦ γράφω ἔτσι. Θὰ ἦθελα ἐν τούτοις ν' ἀλληλογραφεῖ μὲν σοῦ, ἀλλὰ νὰ μὴν ἀκούω ὅτι ἀγνοεῖς τί εἶναι γυναῖκα.

Ἄν εἶσαι ἀμαθὴς ζήτησε δάσκαλον, διότι βέβαια ἐγὼ δὲν θὰ γίνω παιδαγωγός σου! Κατάλαβες;

ΑΡΤΕΜΙΣ

Εἰς τὸν ἀν ἡ καθυστέρησις των μισθῶν θεωρηθῇ ὡς τιμωρία των ὑπαλλήλων τῆς Νήσου διὰ τὴν εὐοχρον ἐκπληρωσιν τοῦ καθήκοντός των. Διότι καὶ τοῦτο εἶνε δυνατόν νὰ συμβῇ εἰς χώραν εἰς τὴν ὁποῖαν ἡ ἐκπληρωσις τοῦ καθήκοντος τοῦ ἀποδίδεται, ἡ δὲ ἰδιότης τοῦ ἀπατεῶντος ἀποκτελεῖ κοινωνικὸν εὐσημον.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΓΡΟΝΟΜΙΚΗΝ ΦΥΛΑΚΗΝ ΜΑΣ

Ἦντο τὸς ἐκατὸ Μυῖταιοι καὶ Βισαράδες δι' ἐννομογράφου αὐτῶν ἀναφορὰς ἐπιτεκνωμένους ὑπὸ των Προέδρων των κοινοτήτων των. Ἦντο δὲ ὅπως οἱ πατὴρ καὶ υἱοὶ Νεόκτιδες ἐξωρισθέντες ἐκ τῆς Νήσου.

Διότι παρὰ τὰς τιμωρίας τὰς ὁποίας οὗτοι κατ' ἐναντίαν ἐπέδεδαν λόγῳ των ἀπειρηθῶν κλοπῶν των, ἐξακολουθοῦν νὰ εἶνε ἡ μάστιξ τῆς περιφέρειας των.

Ἐπειδὴ δὲ τὰ ἐξαγριωμένα θύματα αὐτῶν ἀπειλοῦν νὰ προδῶν εἰς ἀποστελεματικὴν χειροδικίαν ἐναντίων των, παρακαλοῦνται αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ τῆς ἐπαρχίας μας ὅπως ἀπαλλάξουν τὸ ταχύτερον των τόπων ἀπὸ τὰ κακοποιὰ αὐτὰ στοιχεία.

ΑΙ ΕΠΤΑ ΠΑΝΓΑΙ ΤΟΥ ΦΑΡΩ

Ἐν Ἑλλάδι ἀνέστησαν ὑπὸ ἄλλῃν μορφῇ, τὴν μορφὴν τῶν κοινωνικῶν, αἱ ἐπὶ πλῆγαι τοῦ Φαρώ. Ἀλχορικήρεια, ληστεία, καταχρήσεις, ἀσεργίαι, πολιτικὰ μίσῃ, κομμουνισμός καὶ ἐνοικιστάσιον.

Ποῖος θὰ εὐρεθῇ ὁ ἐκανὸς ὁ ὁποῖος θὰ μᾶς ἀπαλλάξῃ των πληγῶν αὐτῶν, δὲν δύναμεθα νὰ μαντεύσωμεν. Εὐχόμεθα μόνον, ὅπως ὁ Θεὸς τῆς Ἑλλάδος χορηγῇ εἰς τὸν λαὸν ὑπομονήν, διὰ νὰ δινηθῇ οὕτως καὶ περὶ αὐτὰς τὰς δοκιμασίας αὐτὰς μετὰ τὸ δυνατόν ὀλιγοτέρας θλίψεως ἀναιμνήσεις.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΔΙΚΑΙΑ ΠΑΡΑΠΟΝΑ

Ὁ ὑπαλληλικὸς κόσμος τῆς Νήσου, καὶ ἰδίως ὁ διδασκαλικὸς, παραπονεῖται διὰ τὴν καθυστέρησιν των μισθῶν των λόγω βραδείας ἀποστολῆς χρημάτων ἐκ τοῦ Κέντρου εἰς τὸ Ταμεῖον Κυθέρων.

Νομίζομεν ὅτι εἰς τὰς σημερινὰς δυσχερείας τῆς ζωῆς τὰς ὁποίας ἀντιμετωπίζομεν περισσότερον παντὸς ἄλλοι οἱ δημοῖοι ὑπαλλήλοι, δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ προστεθῶναι καὶ ἀπογοητεύσεις.

γάμους των. *Νά ζήσουν.*
 *
 *
 *
 'Ο κ. Ἀντώνης Καλλιέργης καὶ ἡ δεσποινὴ
 Μαριὰν Ἀθαν. Μεγαλοκονόμου ἐπέλσαν ἐν
 Λαβιδίῳ τοὺς γάμους των. *Νά ζήσουν.*
 *
 *
 *
 'Ο κ. Σπύρος Καραβουσαῆος καὶ ἡ δεσποινὴ

ΑΔΕΛΦΟΙ ΕΜ. ΑΡΩΝΗ
ΑΓ. ΜΑΡΚΟΥ 21
ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ 89

οίτινες δὲν ἐφρόντισαν νὰ στείλουν περισσεύτους.

Μας ἐπληροφόρησαν ἐπίσης ἡ διεύθυνσις ἐπὶ τὴν ὑπερησίου τοῦ ἱδρυματοῦ ἐπὶ τὴν 1896 ὡς διεύθυνσιν ὁ κ. Νικολάου Ε. Στάης ὅστις ἀπεσπύθη τὸ 1914. Ὅτι οὗτος ἐπαγγέλλεται ἐπὶ τὸ 1921 καὶ παρητήρη τὸ 1924, ὅποτε καὶ τὴν ἐχορηγήσῃ διὰ τὰς ἐπὶ ἐκκοσασίαν ὑπερησίου τοῦ ἐπίδομα ἐκ ὀρχαυῶν 2500 μηνιαίως.

Συμπερασμα καὶ ἐκδοῦναι.
— **Ἡ Διεύθυνσις τοῦ Ἀσύλου καὶ τὸ Δημοικὸν Συμβούλιον Πειραιῶς.**

Πῶς πόρα κατέπιν τῆς ὅλης παρατεταμένης ἱστορίας τοῦ Ὀρφανοτροφείου πρὶν νὰ χαρακτηρίσῃ τὴν ἀδράνειαν τῶν κοινοτικῶν ἀρχόντων τῆς Νήσου μας, ὡς καὶ τῶν Κυθηραίων σωματοειδῶν ἀνὰ τὴν ἐκκοσασίαν ἀλλὰ καὶ ὑποχρέωσιν ν' ἀσχοληθῇ μετὰ τὴν ὅλην αὐτὴν ὑπόθεσιν καὶ ἡμεῖς δὲν γνωρίζομεν.

Διότι ἡ δυστυχία, καὶ μάλιστα μετὰ τὴν ἐθνικὴν συμφορὰν, δὲν ἐξέλειπε ἀπὸ τὴν νήσον μας. Ἰπάρχουν καὶ ὄργανα καὶ δυστυχισμένα παιδιὰ δικαιοῦμενα περιθάλψεως ἀπὸ τοῦ ἀσύλου τῆς Ἑλένης Ὑδάνης. Ἀπὸ τὴν Σπύρυν ἐξαλλήρῃσαν κυριολεκτικῶς 32,000 Κυθηροὶ εὐμεροῦντες ἄλλοτε, τὰ παιδιὰ τῶν ὁπίων ἐσκορπίσθησαν εἰς τοὺς τέσσαρας ἀνέμους ἀλητευσίαν ἰσως καὶ ἐπατιοῦντα. Μεταξὺ δὲ αὐτῶν ἦν ὑπάρχον πτωχὸς καὶ συγγενὲς τῆς φιλικῆς γυναικός.

Καὶ ὅμως! Ἦναι αὐτὰ τὸ ἀσὺλον εἶναι ἀνοικτὰ, διὰ τοὺς ὄρφανους Κυθηροὺς ἐν τούτοις, κατὰ τὴν κ. Διεύθυνσιν, δὲν ὑπάρχουν τοιοῦτοι διὰ νὰ ἐισέλθουν! Ἀλλ' αὐτὸ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐξακολουθήσῃ. Οἱ κοινοτικοὶ ἀρχόντες τῆς Νήσου οἵτινες ὀφείλουν δαρυτάτην εὐθύνην ἀπέναντι τῆς ἐλπίδος τοῦ Κυθηραίου λαοῦ, ὀφείλουν νὰ συνέλθουν εὐθὺς εἰς ἐκκοσασίαν καὶ ν' ἀντιληφθῶσιν ὅτι δὲν δύνανται νὰ παραμελοῦν ἀτιμωρῶν τὰ καθήκοντά των ἐπὶ ζητήματος τῶσαν ἱερᾶς, καὶ ἐπὶ τὴν κληθῶν ἡμέραν τινὰ νὰ λογοδοτήσῃ διὰ τὴν ἡμέλειαν των.

Ἀς χαρακτηρίσῃ εὐθὺς ἀμέσως πινάκας τῶν μάλλον δυστυχῶν παιδῶν τῆς νήσου μας καὶ ἂς ἀπεικονίσῃν εἰς τὸ ἀσὺλον τῆς Ἑλένης Ὑδάνης ὅπου τὰ περιθάλβῃ. Ἡ δὲ Διεύθυνσις τοῦ Ἀσύλου τῆς ὁποίας ἐκτιμῶμεν τὰς προσπάθειάς διὰ τὴν προστασίαν τῶν ἱδρυμάτων, ἂς μὴ ἐπιτρέψῃ νὰ παρατηρήσῃ, ὅτι ἀποτελεῖ παράληψιν καὶ αὐτὴ καὶ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου σοφοτάτην ἢ μὴ ἀκριδῆς ἐκπληρώσει τὸν διατάξον τῆς διαθήκης τῆς εὐεργέτιδος.

Οὐδ' ἀποτελεῖ δικαιοδοσίαν τὸ γεγονός ὅτι οἱ ἀδελφοὶ τῆς Νήσου δὲν στέλλουν παιδιὰ. Ἐάν ἐπιθυμῇ τὴν ἀρωγὴν μας εἰς τὴν ἀνεύρεσιν δυστυχῶν καὶ ὀρφανῶν Κυθηρίων παιδῶν, εὐχαρίστως τὴν παρέχομεν.

Δὲν ἦν ἐπὶ τὴν νήσον νὰ τελειώσωμεν τὰς γραμμὰς αὐτὰς πρὶν ἢ ἐκδοθῶσιν τὸ παρῶν μας τὸ ὅποιον ἀπαράλλοις εἶναι καὶ παρῶν τοῦ Κυθηραίου λαοῦ, πρὶς τὴν κ. Διεύθυνσιν καὶ τὸν Διοικητικὸν Συμβούλιον Πειραιῶς, διότι ἔνθ' ἦν ὅτι δυνατόν, ἐφ' ὅσον κατὰ τὸν κανονισμὸν τοῦ ἱδρυματοῦ, εἰς αὐτὸν ἐξήρτατο νὰ ἐορίσκατο καὶ εἰς τοὺς ἀποκρίστον κυθίριος μεταξὺ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὀρφανοτροφείου, ἐν τούτοις δὲν συνέβη τοῦτο. Τὶ δὲ κάμνουν οἱ ἐκτελεσταὶ τῆς διαθήκης τῆς εὐεργέτιδος καὶ ἂν ὑπάρχουν τοιοῦτοι δὲν γνωρίζομεν.

Καὶ νομίζομεν ὅτι δὲν πρέπει νὰ παραγνωρίζεται τὸ δίκαιον τῶν Κυθηρίων οἵτινες σὺν τοῖς ἄλλοις, ἀπετέλεσαν ἐν Πειραιεὶ καὶ ἀποτελοῦν πάντοτε ἰσχυρὸν κερφάλιον εἰς τὰς ἐκδοτάς ἐκκοσασίας τῶν Διευκρινῶν καὶ τῶν Συμβούλων.

Ὁ δὲ παρακολούθησιν ἐν τέλει καὶ τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν, ἐπιφυλασσόμενοι νὰ ἐπαυλῶμεν ἐάν δὲν ληφθῇ πρόνοια διὰ τοὺς ὄρφανους καὶ ἀπόρους Κυθηρίους παῖδας ἐκ μέρους ἐκείνων οἵτινες ἔχουν ἱερὰν ἐντολήν καὶ ὑποχρέωσιν νὰ τοὺς περιθάλβουν.

ΤΟ ΦΙΛΗΜΑ

Φίλημα ἐνέχυρον τῆς ἐλπίδος. Τρυφερὰ ταχυδρόμο καὶ πόδι, Σὺ ποὺ ἐπὶ τῆς τῆς ἡδονῆς καὶ προηγουμένης τῆς φιλίας. Ἀδελφὲν καὶ ἀδελφὴν ἐν τῇ μυστηρίῳ πρὸς τὴν ἐνδοξίαν σου μὴς ἀδελφῆς. Καὶ ὅμοιον πρὸς τὰς κλειδιάς τοῦ Ἀγίου Πέτρου σὺ μὴς ἀνοίγεις τὸν Παράδεισον.

ΚΥΘΗΡΙΟΙ

ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΕΤΕ

ΤΟΥΣ ΚΥΘΗΡΙΟΥΣ

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ

ΤΟ

"ΚΡΟΝΙΟΝ"

Ι. ΚΟΡΩΝΑΙΟΥ

ΕΝ ΠΕΙΡΑΕΙ

Ὁδὸς Τσαμαδοῦ 34

Ἐναντὶ μεγάρου Ἀδελφῶν Ζερβῶν.

Γλυκίσματα παντὸς εἴδους εἰς ἐνλεκτὰς ποιότητας. — Δίσκοι μνημοσύνων κ. λ. π.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΜΑΣ

ΑΠΟ ΤΩΝ ΜΥΛΟΠΟΤΑΜΩΝ

— **Ἡ μεταβολὴ τοῦ καιροῦ σώζει τὰ σπαράκα καὶ τὴν παραγωγήν.**
Ποῦ εἶναι οἱ εὐμορφες, οἱ ἄσπρες καὶ οἱ ῥοδοκοκκινάτες.

Ἐπὶ τέλους! Ὁ καιρὸς ἐγύρισεν ὡς καὶ ἐπὶ τὴν ἀγλαότητα ἀπὸ τὴν ἐλπίδα συγκοινωνίας. Ἡ μεταβολὴ ἔμεινε τοῦ καιροῦ ἔφερε καὶ προχρὲς ἀφῆκε τὴν πρῶτην πᾶσιν τὸ ἐπὶ τὴν ἀρχαίαν τὴν διαφασμένη καὶ ξηρὰ γῆ, καὶ ἐξωστρέφει τὰ σπαράκα. Ἐπὶ καὶ ἡ γεωργικὴ μας κίσησιν ποὺ ἀδυνατοῦσε, ἀνέκτισε τὸ ἄρσεν τοῦ γὰρ τὴν ἐπιτυχία τῆς σπορᾶς καὶ τῶν κῶπων του.

Ἦτορα τὰ πάντα μωρίζουν ἀνέμους. Καί- ρος γλυκύτατος. Φουσκοδενδρὶ καὶ ἀνοιγία τῶν ἀμυγδαλῶν. Καὶ τὶ ὥραία ποὺ εἶναι ἡ γῆ μας ἐδῶ πέρα ἀνάμεσα εἰς τὴν ἀντιμέτωπον δένδρα, καὶ τοὺς γλοιο- ροὺς κήπους μας τοὺς γεμάτους ἀπὸ δέν- δρα ὀμορφῶν.

Καὶ εἶναι γνωστὸς ὁ Μυλοποταμὸς μας γὰρ τὴν ἀφῆκε καὶ καὶ νερὰ του, τὴς καταπράσινης ρευματικῆς, καὶ τοὺς ζωγραφισ- τούς καταρράκτες του. Μέσα σ' αὐτὴς τὴς ὁμορφῆς μεγάλων καὶ τὴν κορί- τισα μας καὶ ῥοδοκοκκινῶν, ὅπου λέει καὶ τὸ τραγούδι:

Σ' τὸν Ποταμὸ νὰ οἱ εὐμορφες
Σ' τὸν Καραβὶ νὰ οἱ ἄσπρες
Καὶ μὲ τὸ Μυλοποταμὸ
Οἱ ῥοδοκοκκινάτες.

Φαντάζομαι: πόσοι συμπολιταὶ μας ὅλ- μας ἐξελίσκουν, καὶ μάλιστα ὅσοι κατοί- κουν εἰς τὸ Σκονιστόπεδον Ἀσπί καὶ δὲν ἔχουν νερὸ οὐδὲ γὰρ νὰ πιῶν. Τοὺς συ- νιστοῦμεν ὅταν ἂν σφύρουν οἱ ζέστες, νὰ κάμνουν κανένα ταξιδάκι εἰς τὸν παρὰδε- ραυτὸν ποὺ λέγεται: Μυλοποταμὸς.

— **Ἡ «Φωνὴ» εἰς τὸ μπουδία, καὶ τὸ συγχαρητήριον.**

— **Ἡ ἐκστρατεία γὰρ τὸ Λιμάνι Ἰσρά καὶ Ἀγία.**

Ἡ «Φωνὴ τῶν Κυθηρίων» μὲς κατέ- κτησεν ὀριστικῶς τὴν περιμένωμεν σὴν τὸ Μεσσία. Ὅσοι τὴν διαβάσῃ τὴν κρύ- βουν ἀπὸ μπουδία, ἄλλοι τὴν στέλλουν στὴν Ἀμερικὴ εἰς τὰ παιδιὰ τους, καὶ ὅλοι σχεδὸν συζητοῦν γὰρ τὴν ὁραία ἐμ- πνευσί τοῦ ἐκδοτοῦ τῆς ποὺ βοηθᾷ ἐπὶ τὸν τόπον μας εἰς τὰ μεγάλα ζητήματά του. Τὰ συγχαρητήριά μας εἶναι λίγα γὰρ τὸ ὥραίο αὐτὸ ἔργο του.

Ἡ ἐκστρατεία γὰρ τὸ λιμάνι εἶναι ἱερὰ καὶ ἄγία. Νὰ δῶσθ ὁ Θεὸς καὶ ἡ Μυρι- δωτίσσεια νὰ γίνῃ τὸ συντομότερον, καὶ νὰ φωτίσθ ὁ Θεὸς ὅλους τοὺς τσιγγιό- τες, πλοῦσιους καὶ πτωχοὺς, νὰ βοηθῇ- σουν γὰρ νὰ σωθῶμεν ἀπὸ τὸ τρομερὸν μαρ- τυρίο τοῦ ἀποκλεισμοῦ. Ἐνα μῆνα βασι- αντήκαμε χωρὶς ἄερος, χωρὶς φωμὶ, χω- ρὶς ἐφημερίδας, χωρὶς εἰδήσεις. Ἀπελ- πίσια κυριολεκτικῶς. Τώρα πάει βαπὸρι εἰς τὸ Καφάκι καὶ εἰς τοὺς Λιούς. Θαυ- μάσια! Ἀλλὰ νὰ μὴ διακοπῇ ἡ ἐπιχορη- γησις καὶ μείνωμεν πάλι σ' τὸν ἄσσο.

— **Μὲ χαρὰς καὶ λύπης ἐπέρας τὸ καρναβάλι.**

— **Ὁ θάνατος τοῦ Βασίλει Φωτεινοῦ.**

Εἰς τὸ χωριὸν μας γιγνήσαν ἀρκετοὶ γάμοι καὶ εἶσι ὁ κόσμος διεκοσάσει λι- γάκι. Τὴν ἄλλη ἡμέρα μερὰ τοῦ Ἁγίου Καραλάμους ποὺ ἐορτάσαμε μὲ τὴν συ- νεισμένη μεγαλοπρέπεια καὶ μὲ γενικὴν χορὰ εἰς τὴν πλατεία μας, ἀπεβίωσεν ὁ συγχωριανὸς μας Βασίλειος Φωτεινός ὁ δελφὸς τοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου κ. Γεωργίου Φωτεινοῦ. Ποῖα ὄνη- ρεν ἡ λύπη ὅλων εἶναι ἀδυνατοῦ νὰ πε- ριγραφή.

Ἡ κηδεὶα τοῦ ἔγινε πρωτοφανής. Ἦ- σαν ὅλοι οἱ πατῆδες τῆς Νήσου καὶ ὁ Δε- σπότης. Πλήθος δὲ κόσμου ἦλθεν ἀπὸ τῆς Χώρας, ἀπὸ τὸν Ποταμὸ καὶ ἀπὸ τὰ χωριά. Λόγον ἐξερῶντες ἐπικύδουν ἐ Μητροπολίτης μας, ἐξυμνοῦντες τὰς ἀρε- τὰς τοῦ μεταστάσαντος. Κατέπιν ἐκ μέρους τῆς Κοινότητος μας καὶ τὸν σχολεῖον, ὁμίλησεν ὁ διδασκαλὸς μας κ. Δημ. Ι. Στρατηγὸς καταθέσας καὶ στέφανον.

Ὁ λόγος τοῦ κ. Στρατηγοῦ κατασκευ- κίνησεν ὅλους διότι ἐξήρην χωρὶς ρητο- ρικὰ σχήματα, ἀλλὰ μὲ ἀπλά καὶ ῥαῖον στίχαστα λόγια τὰς ἀρετὰς τοῦ ἀποθα- νόντος ὁ ὅποιος, ὡς εἶπεν ὁ κ. διδασκα- λός, δὲν ἦτο μόνον τύπος ἀνθρώπου καὶ ἀ- πλότητος παρομιμῶδους, ἀλλὰ καὶ λάτρης ἐνθέρμος τῆς πίστεως καὶ τῆς θρησκείας, καὶ σὺμβουλος πολέτμος, καὶ Σαμαρεί- τῆς φιλέσπλαγχτος, ἔχων διαρκῶς ἀνοι- κτὴν τὴν θύραν τοῦ εἰς πάντας τοὺς ἐ- χοντας ἀνάγκην βοήθειας. Ὁ κ. Στρατη- γὸς ὡς ἐξῆς ἐτελείετο τὸν λόγον του.

«Καὶ ἦδη πορεύου μακαρία ψυχὴ τοῦ Βασίλειος Φωτεινοῦ εἰς τὴν χώραν τοῦ Φωτός καὶ τῆς Ἀληθείας, τῆς ζωῆς καὶ τῆς Ἀναστάσεως. Ἡ κοινὴ τὴν ὅποιν διὰ τῶν ἀρετῶν σου ἐκόσμησας καὶ εὐφη- γήσῃς, σὲ συνοδεύει μετὰ σεβασμοῦ εἰς τὴν τελευταίαν κατοικίαν σου, διότι ἐ- πετέλεσας ὡς πιστὸς καὶ γνήσιος χριστι- ανὸς τὸ καθήκον σου ἐν τῇ προσκαίρῳ τούτῳ κόσμῳ.»

Εἰς τὸ Νεκροταφεῖο ὁ κ. Ἱερώνυμος Στάης κατέθεσε στέφανον ἐπὶ τῆς σωρῶς καὶ ἀπεγαυμήσεν τὸν νεκρὸν μὲ λίγους ἀλλὰ ἡμεροῦς λόγους, καὶ ἀπεκάλυψε αὐ- τὸν Νέστορα τοῦ Μυλοποταμοῦ διὰ τὰς σοφὰς συμβουλὰς καὶ ὑποθήκας ποὺ εἰδὲ

ΑΙ ΑΠΕΡΓΙΑΙ ΚΑΙ ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἡ κίνησις πρὸς γενικὴν ἀπεργίαν τῶν κίσης φάσεις ἐργατῶν συνεχίζεται. Μετὰ τοὺς ἡλεκτροτεχνίτας καὶ ἄλλοι ἐτοιμαζόμενοι νὰ κατέλθουν εἰς τὴν ἀπερ- γίαν ἀγῶνα.

Ἡ Κυβέρνησις τῆς ὁποίας τὰ λαμβά- νομενα μέτρα πρὸς προστασίαν τῆς κοινο- νίας κατατράχον τῆς Ἑλλάδος ἐπιδιομοί- ζονται, συνεχίζει τὴν τακτικὴν τῆς, τακτι- κὴν πρὸς ἐμπέδισιν τοῦ Κρατικοῦ κήρους.

Ἡ συνδεδεμένη ἐντὸς τῆς ἀρχομένης ἐβδομίδος Ἑθνοσυλλέξεις πρόκειται νὰ λάρῃ, καθ' ἡ πληροφορημένα, νομοθε- τικὰ μέτρα ἐξαιρετικῆς σημασίας πρὸς πα- ρύσιν μονίμου ἐσωτερικῆς τάξεως καὶ μολύνει τῆς χώρας.

Ἰδιαίτερος ὁ Ἑθνοσυλλέξεις θέλει ἀσφαλῆ μὲ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους ὡς κατανοοῦσα ὅτι Κράτος δὲν δύνα- ται νὰ παύσῃ ἀνεὺς ἀδυστοῦς ὑπαλλήλων περὶ τῆς ἀρχῆς, καὶ ποὺ παντὸς ἐξυμνοῦντες τῶν ὑπαλλήλων τῶν τῶν οἰκονομικῶν διέ- φθειραν οἱ ἐκείνους καθ' ὅσον καὶ τὸν πο- λυπλοκὸν ἀγῶνα.

ΕΠΙΣΚΕΥΗ ΓΕΦΥΡΑΣ

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας κα- τὰ τὴν τηλεγραφικὴν παραπάνω τῶν ἐμπό- ρων τῆς πρωτεύουσας τῆς Νήσου, ἐξέ- δωκε ἐντάλμα ἐξ ἐκείνου χιλιάδων δρα- χμῶν τὸ ὅποιον ἀπέστειλε πρὸς τὸν μη- χανικὸν Γουθεῖον διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῆς γεφυρᾶς Καφάλιου—Χώρας ἡ ὁποία ἐκιν- δύνει νὰ καταστραφῇ.

πάντοτε εἰς τοὺς συγχωριῶν του. Ὁ θάνατος τοῦ Φωτεινοῦ ἀνέκοψε καὶ τὴν διαθήκην τοῦ κόσμου γὰρ διασκέδασε: κατὰ τὸ καρναβάλι. Διότι ὁ Β. Φωτεινός ἦτο ὁμολογουμένως μὴ ἐξωριστὴ μορφή εἰς τὴν κοινότητά μας. Διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἡ μνήμη του ἂν μὲν πάντοτε ζωνεῖ εἰς τοὺς μεταγενεστέρους.

— **Ἡ ληστεία τῆς Δικαστηρίου.**

— **Ἡ ληστεία τῶν συγχωριανῶν μας.**

Ὡς νὰ μὴν ἐφθάνει ἡ λύπη τοῦ χωριοῦ μας γὰρ τὸ θάνατος τοῦ Β. Φωτεινοῦ, μὲς ἤλθε καὶ ἄλλη εἰδήσις γὰρ νὰ μὲς ρίψῃ εἰς ἀγωνία φρικτῇ. «Ληστεία-ἐκδοτάς» τὸν καθηγητὴ Φωτεινὸν μὲ τὸν Στάη εἰς τὴν Ἀμερικὴν ποὺ πῆγαν νὰ κυνηγῇ τὸν ἄσσο. Αὐτὴ ἦτο ἡ πρώτη εἰδήσις. Εὐδυ- χῶς ὅμως οἱ τῆς φοδερῆς στιγμῆς τῆς ἀ- γωνίας μας διεδόθη ἡ γαλήνη ἐπειτα ἀπὸ λεπτομερῆ τηλεγραφήματα ποὺ ἦλθαν γὰρ τὸ συμβῆν.

Ὁ δὲ ἡμεῖς μεγάλην συμφορὰ γὰρ τὴν οἰκο- γένειαν, ἀλλὰ καὶ γὰρ τὸ χωριὸν μας, νὰ χάσῃ τὸ πλεῖν ἀγαπημένο του καὶ χαϊδε- μένο παιδί τὸν καθηγητὴν τοῦ ποὺ τιμὰ τὸ νησί μας καὶ τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸ Ἑθνικὸ Πανεπιστήμιον.

Ἡ μὲν δὲ ἀποζημίωσις τοῦ χωριοῦ μας γὰρ τὴν συγκίνησιν ποὺ ἐδοκίμασε, ὅλ- ἡτο εἰς μικρὰ ταξιδάκι τοῦ κ. καθηγη- τοῦ εἰς τὰ Λιμνάρια γὰρ ψάρεμα. Ἐκεῖ δὲν ὑπάρχουν Μπαμπάνηδες, παρὰ μόνον ἀ- γάπη γὰρ τὸν κυνηγὸ καὶ ψαρὰ καθηγητὴ μας.

Μυλοποταμὸς 28 Φεβρουαρίου 1925

ΜΟΝΙΜΟΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΛΙΒΑΔΙ

— **Ὁ Νόμος περὶ Ἀγροφυλακῆς.**

— **Οἱ κῆποι καὶ τὸν θέλον.**

Στὸ νησί μας αὐτὴς τῆς μέρας ἔχομε γενικὴν συζήτησιν γὰρ τὸ νόμο τῆς Ἀγρο- φυλακῆς. Χωρὶς νὰ τὸ καταλάβομε καλὰ καλὰ, ἀρχίζε ἡ ἐφαρμογὴ του.

Τὰ τελευταία εἰσπράττον τὸ φόρο γὰρ τὸ ταμεῖο τῆς Ἀγροφυλακῆς, ὁ νομάρχης μας διατάσσει τὴν κοινότητα ν' ἀναγρά- ψουν στοὺς προϋπολογισμοὺς τοὺς τὴν σχετικὴν πίστωσιν, καὶ Ἀγρονόμος διωρί- σθη καὶ ἐγκατεστάθη στὴν χώρα.

Ὁ λαὸς μαθαίνει μέσας ἀκρῆς πῶς ἂν ἐφαρμοστῇ, μαθαίνει πῶς ἂν φορολο- γηθῇ δὲν ἔχει: ὅμως καὶ καλὰ οὕτε πόσο βαρετὰ εἶναι ἡ φορολογία αὐτὴ οὕτε οὕ- τε, ὅταν ἐνεργήσῃ ἡ ἀπαλλαγὴ ἀπ' αὐτήν.

Πολλοὶ ποὺ τὸ ξέρουν διαμαρτύρονται. Γὰρ τοῦτο καὶ οἱ πρῶτοι τῶν κοινοτή- των βλέποντες τὴς διαμαρτυρίας αὐτῆς τῶν κατοικῶν, συλλέξαν αὐτὴς τῆς μέρας καὶ ὑπεγράψαν κοινὸν ψήφισμα ποὺ ἂν τὸ διαβιβάζουν στὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Ἐσω- τερικῶν μέσων τοῦ πληρεξουσίου μας κ. Τσιτσῆλη, καὶ ζητοῦν πρῶτον νὰ πάψῃ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ Νόμου αὐτοῦ γιὰ τὴν ἐπιτροπὴ ἀπὸ ἀντιπροσώπων τῶν κοινο- τητῶν, ἕως ἀπαιτεῖ τὸ ἄρθρο 48 τοῦ Διατάγματος τῆς 16 Ὀκτωβρίου 1924 «περὶ Ἀγροφυλακῆς Ἀσφαλείας κλπ.» συν- εστήθη οὕτε ἐγνωμοδότησε γὰρ τὴν ἐφαρ- μογὴν του.

Δεύτερον νὰ διαταχθῶν οἱ οἰκονομικῆς ὑπηρεσίαι τοῦ τόπου μας νὰ πάθουν νὰ εἰσπράττουν τὸν φόρο γὰρ τὸ ταμεῖο τῆς Ἀγροφυλακῆς, καὶ τρίτον ὅτι νὰ ἀπαίτε- ται νὰ ψηφισθῇ ἐξαιρετικὸς νόμος γὰρ νὰ μὴ ἐφαρμοστῇ ὁ νόμος αὐτὸς στὸ νησί μας, νὰ τὸν ἐισπράττῃ τὸ νόμο αὐτὸς ὁ κ. Ὑ- πουργὸς στὴν Ἑθνοσυλλέξει.

Λιβάδι 7 Μαρτίου 1925.

Λιβαδίτης

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ

ΔΥΣΚΕΡΗΣ Η ΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΕΚΕΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ

Η ΕΚΘΡΟΤΗΣ ΤΩΝ ΑΥΣΤΡΑΛΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

Ἐλπίομεν ἐξ Αὐστραλίας τὴν κατοί- ρο ἀναταράσσῃν ἥτις παρῆκε ζωντὴν εἰ- κὴν τῆς καταστάσεως εἰς τὴν περιήλθον οἱ ἐργάται ἐκεῖ μετανάστευσαντες Ἕλληνες. Ἡ κυβερνήσις καὶ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐ- σωτερικῶν ἔχουν τὸν λόγον.

— **Ἡ Αὐστραλία δὲν εἶναι μόνον Πα- ράδεισος.**

— **Ἡ Κυβέρνησις συνένετης συστάει διὰ τὸν πεινῶντας μετανάστες.**

Μία εἰλικρινὴς ἀπεικόνισις τῆς ἐδῶ κα- ταστάσεως τῶν μεταναστῶν μας νομί- ζομεν ὅτι ἐπιβάλλεται νὰ προηγηθῇ πάσης ἄλλης ἀνταποκρίσεως ἐπὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἐργασιῶν καὶ τῆς κοινωνικῆς κινήσεως τῶν συμπολιτῶν μας Κυθηρίων. Τοῦτο εἶναι καὶ ἐπαχρόσις πρὸς τὴν Ἀντιθέσιν τῆς «Φωνῆς» ἥτις μὲς συνένετρε νὰ ὁλοκλη- ρωθῇ τὰ γενικῆς σημασίας ζητήματα, καὶ νὰ ἡμεῖς ἀκριβεῖς παρατηρηταὶ καὶ κρατὰ ἀμερόληπτα τῶν ἐδῶ προσώπων καὶ τῶν πραγμάτων.

Δὲν ἂν ἐκταθῶμεν δὲ οὕτε εἰς θεωρίας, οὐδὲ ἂν παρασυρθῶμεν εἰς κρίσεις ἀναγο- μένας ἄλλως τε εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς διευθυνοῦς τῆς «Φωνῆς», προκειμένου νὰ χαρακτηρίσῃ τὴν κατὰστασιν ἥτις ἐπ' ἐσχάτων ἐδημοσιεύθη ἐκ τῆς ἀθροῦς ἐκδοσεως νέων μεταναστῶν ἐξ Ἑλλάδος.

Πρὶν ἢ ὅμως προέξωμεν τοῦτο, ὁ ἡμέ- λωμεν νὰ ἐροθῶμεν ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ἐπείσθησαν καὶ ἐπιστρέφουν εἰς τὴν Ἑλ- λάδα, καὶ μάλιστα τοὺς παλαιότερους: Ἀ- νὰ οὐδὲν εἰς τὰς συζητήσεις των περὶ Αὐστραλίας ἐπεριορίζοντο καὶ περιορίζον- ται νὰ ἐξυμνοῦν πάντοτε τὴν εὐχάριστον μὲν ὄψιν τῆς ἐδῶ ζωῆς, καὶ ν' ἀρῶνται νὰ ἐκπονεῖται ὅτι ἡ Αὐστραλία εἶναι τόπος ὁ ὅποιος ἔχει μόνον Παράδεισον χωρὶς νὰ ἔχη καὶ Κόλασιν. Αὐτοὶ ἡμεῖς τοὺς ἀπὸ τῆς τῆς αἰτίας αὐτὴν ἀποδοθῶμεν τὴν αὐ- τήν τοῦ μεταναστευτικοῦ ρεύματος δι' ἐνταῖμα, χωρὶς νὰ θέλωμε νὰ παραγνω- ρίσωμεν καὶ τοὺς δημιουργηθέντας μετὰ τὴν ἐθνικὴν καταστροφὴν λόγους.

Ἡ Αὐστραλία λοιπὸν δὲν εἶναι Παρά- δεϊσος μόνον, ἀλλ' ἔχει καὶ Κόλασιν. Ἀν- τὴν δοκιμάσαν σήμερον ὅλοι ἐκεῖνοι τοὺς ὁποίους ἡ μανία τοῦ ταχυπολιτισμοῦ, ἡ αἰ κακὰ πληροφορία, ἡ καὶ ἡ ἀνάγκη ἐκσυμβάλλειν ἐδῶ, διὰ νὰ περιφρονῇται κατ' ὁμῆδας εἰς τὰς ὁδοὺς τῶν πόλεων χωρὶς νὰ γνωρίζουν ποὺ διευθύνονται χω- ρὶς νὰ γνωρίζουν τὴν ἀγλήρην γλώσσαν, χωρὶς ἐπαρκὴ χρημάτων, διὰ νὰ καταλήξουν νὰ λαμβάνουν μιλιέται κοινὸν συστατικὸν ἀπ' τὰς Δημοσίας ἀρχὰς ὅπως μὴ ἀποθῶ- νουν ἐκ πείνης.

— **Τὰ καφενε**